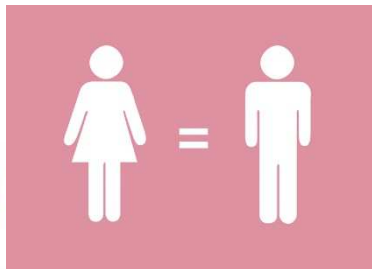

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

15-16 de xuño do 2024

XI ORDINARIO B

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
CON RESPONSABILIDADE COIDADORA ANTE A COVID-19
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDE DE BENVIDA

♪ n° *Amigos nas penas*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe. Facémolo no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

Hoxe, non hai tempo para nada, todo son presas, todo ten que ser inmediato. Todo ten que ser a correr e para xa.

En cambio Xesús propón un xeito diferente. No evanxeo de hoxe ponnos coma exemplo o medrar dunha planta. Porque unha planta medra dun xeito constante, de día e de noite. Porque medra cunha finalidade clara, a de dar froito. Porque medra sen medo de empezar sendo nada máis que unha pequena semente pero que se sabe chamada co tempo a dar froitos abondosos.

Este é o camiño da nosa vida: sen medos, coa constancia do día a día, e coa mirada posta, non no inmediato, senón no dar froitos a longo prazo. Temos a responsabilidade de soñar e crer ao grande.

Con Xesús temos a tarefa de sementar evanxeo, crendo que o que hoxe son sementes mañá serán froitos.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante *Dende logo que vale a pena compartir con todas as persoas dende esta actitude da constancia, dende o día a día, dende a valentía de querer dar froitos abondosos. Por iso agora necesitamos renovar diante de Deus os nosos compromisos ao tempo que pedimos perdón porque podemos facelo mellor:*

Monitor/a

- Comprometémonos a vivir valorando as pequenas cousas do día a día?

SI COMPROMETÉMONOS

- Comprometémonos a mirar a realidade sen medo a ser pequenas sementes dun mundo mellor e con camiños de paz máis cribles?

SI COMPROMETÉMONOS

- Comprometémonos a sementar todo o que estea nas nosas mans para algún día dar froitos abundantes?

SI COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, e dos que viven con tanta presa que non saborean a vida de cada día. A todos nos concede o perdón e nos leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Queremos facelo ben como parroquia, e queremos ser sementes de paz porque non estamos de acordo coas violencias que se viven hoxe en moitos lugares.*
(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, Ti es fonte de todo ben, e a túa man non nos abandona nunca, porque Ti sempre estás á nosa beira. Atendes con bondade as nosas súplicas e pons nas nosas mans as sementes dun mundo mellor agradándoches cos froitos que se esperan da nosa vida.

Así o fixo Xesús que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *Escoitar con presas non é escoitar. A Palabra de Deus é vida cando a acollemos, cando deixamos que sexa en nós semente, cando con ela medramos sen medo, deixando que co tempo cheguen os froitos. Por iso as palabras que agora escoitamos non son froitos, son só semente plantada na nosa vida.*
Escoitemos e fagámonos nós cribles.

LECTURA DO LIBRO DO PROFETA EZEQUIEL

Así fala o meu Señor, Iavé:

- Eu collerei das ramas do cedro a máis alta e fixareina;
dos gallos máis novos arrincarei un retoño,
e plantareino nun monte alto e elevado,
no monte elevado de Israel plantareino;
botará gromos e dará froitos
e volverase un cedro magnífico;
aniñarán debaixo del todos os paxariños,
todas as aves aniñarán á sombra das súas ramas.

Entón todas as árbores do monte
caerán na conta de que eu, o Señor,
derreo a árbore ergueita
e levanto a árbore derreada;
seco a árbore verde
e fago florecer a árbore seca.

Eu, o Señor, díxeno e fareino.

Palabra do Señor

🎵 *nº Andarei na presenza do Señor* SALMO

(en pé) Leccio II B páx 203 Mc 4, 26-34 EVANXEO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Daquela, dille Xesús á multitude:

- Así é o Reino de Deus: coma un home que bota a

semente na terra, e, durma ou estea esperto, sexa de noite ou de día, a semente agroma e medra, sen que el chegue a saber como. A terra vai dando froito por si mesma: primeiro herba, logo espigas, e por último o gran ben abundante na espiga. E cando xa está maduro o froito, de seguida se lle mete o fouciño por ser o tempo da seitura.

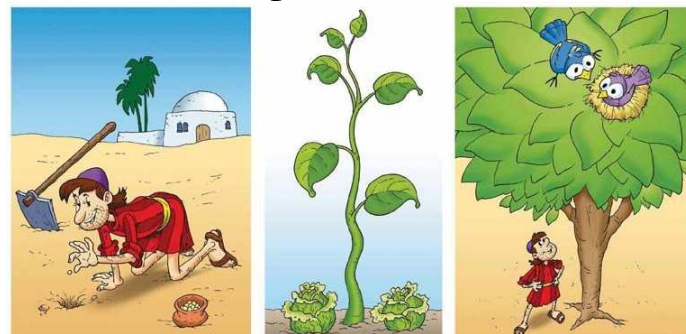
E tamén dicía:

- Con que compararemos o Reino de Deus? É coma o gran de mostaza, que cando se sementa na terra é a máis miúda de todas as sementes. Pero despois de sementala, medra ata ser a maior de todas as hortalizas, chegando a botar unhas polas tan grandes que na súa sombra poden vir aniñar os paxaros.

E así con moitas comparanzas coma estas, íalles mostrando a mensaxe, de xeito que puidesen entender. Non lles falaba máis que en parábolas, pero logo explicáballelas aos seus discípulos.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Palabra remoída

Primavera e verán son tempos de moito traballo no campo. Preparar a terra, sementar, regar... convértense en traballos que van enchendo o cotián de esforzo, preocupación, pero tamén na alegría de ir vendo como pouco a pouco os froitos van saíndo, medrando, madurando... sentindo que o esforzo vai valendo a pena. Aínda que tamén é verdade que por moito que nós poñamos da nosa man, precisamos que o tempo acompañe para que no seu momento poidamos gozar do froito recollido. Pois así é tamén a nosa vida; precisa de traballo e esforzo da nosa parte para que avance, se renove e non quede estancada na nostalxia do pasado nin na melancolía do que noutro tempo foi. E sen esquecer, aínda que moitas das veces o fagamos, que a realidade da vida non é unha ciencia exacta, e que polo tanto non podemos controlar todas e cada unha das variables que nela se dan. O que non obsta para que sigamos poñendo, cada día, o mellor de nós á hora de acadar todo canto nos fai persoas máis xustas, dialogantes e que facemos da PAZ a mellor maneira de relacionarnos cos demais.

E para iso temos que estar permanentemente sendo quen de sementar a mellor das sementes, tratando que esta caia tamén na mellor das terras.

Chámasenos a tentar aprender, descubrir cousas novas, e a non quedarnos no laio de quen, na súa comodidade,

se vai quedando no: eu non sei, non podo, non son capaz... sen intentalo. Sexamos logo persoas sementadoras da boa nova de que outro mundo é posible.

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: Neste encontro parroquial queremos, coma Xesús, medrar paseniño, día a día, coma sementes que soñan dar froitos abundantes. Dicimos

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Crede en Deus Pai e Nai, creador do ceo e máis da terra, que pon nas nosas mans medrar nun mundo máis acolledor para todas as xentes?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Crede en Xesús, o noso irmán, que viviu nesta terra sementado soños de fraternidade?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Crede no Espírito Santo que nos alenta para dar resposta ao Señor co noso bo facer de cada día sementado o evanxeo da vida?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Crede na igrexa, comunidade na que todos compartimos a dor dos soños rotos da paz que afogan nunha violencia que nos escandaliza?

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Oremos a Deus Pai, e como comunidade poñamos nas súas mans os nosos mellores froitos para esta parroquia na que vivimos.*

Oremos dicindo Pai, axúdanos a medrar

Monitor/a

- ✓ Pai, estamos dando froitos nos camiños da igualdade, pero aínda nos queda moito por mellorar, por iso dicimos con fe
- ✓ Pai, estamos sementando soños de paz, pero aínda nos queda moito para acadar un trato digno e respectuoso para todas as persoas e pobos, por iso dicimos con fe
- ✓ Pai, estamos compartindo en comunidade, pero aínda hai moitas persoas que viven e se senten soas, por iso dicimos con fe
- ✓ Pai, vivimos nunhas aldeas de rural que non podemos perder a esperanza dunha natureza ben coidada, por iso dicimos

Celebrante: *Deus Pai, escoitas as nosas pregarías, e nós enchémonos do alento que levou a Xesús a sementar evanxeo. Queremos dar froitos contigo que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Fiándonos dos consellos de Xesús, querendo ser testemuñas da súa vida imos rezar, sen presas, sabendo que a oración non é para froitos inmediatos, é para expresar confianza. Rezamos ofrecendo as nosas mans para sementar ben:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante *Xesús acollía e transmitía paz e esperanza a todos, aínda que non foran máis que sementes. Coma El sexámolo tamén nós aportando froitos de esperanza e paz porque aquí, nin marxinamos nin rexeitamos, aquí dámonos a paz.*

🎵 **nº 36 Fagamos a paz irmáns**

COMUÑÓN

Celebrante: Os discípulos foron pouco a pouco descubrindo que valía a pena compartir con Xesús a mesa, a conversa e a tenrura coa que facía ben.

Nós compartindo arredor desta mesa queremos soñar un mundo que non lle vire as costas a ninguén, un mundo de sementes chamado a dar froitos.

Ditosos nós convidados a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 n° 43 **Non vou só**

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, seguros da túa bondade dásnos no evanxeo un exemplo e unha garantía da nosa salvación. Fas que todo o que hoxe celebramos nos leve vivir na constancia do día a día, sen medos e dando pequenos froitos en todo o que sementamos, dicimos e facemos.

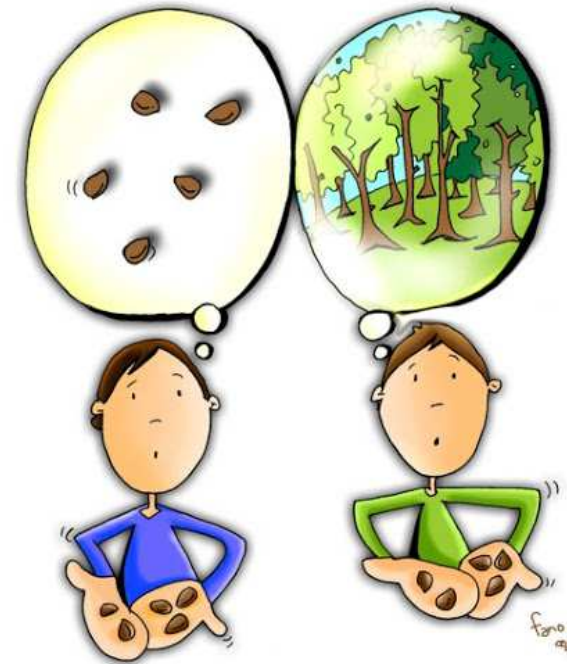
Así o compartimos como parroquia contigo que vives e reinas con nós por sempre eternamente.
Amén

Avísase das misas (ver folla do mes)

Con Xesús, cremos que vale a pena facer evanxeo sementándoo hoxe, para que mañá se faga froito.

Con Xesús queremos escoitar a Deus e queremos facer crible que non hai que ter medo a ser semente dun mundo máis acolledor na igualdade.

Con Xesús queremos soñar e así facernos cribles, aínda que as nosas mans non sexan máis que unhas humildes e pequerrechiñas sementes.

*Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz.*